

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

IV.

Popravek dra. Laginje. — Poznejšnja odobrenje izjave prof. Šukljeja po slovenskih poslancih.

Čujmo v tej reči najprej dra. Laginjo. On je zoper „popravek“ prof. Šukljeja dne 19. januarja, še tisti dan, rekel tole: „Popravljam stvarno, da gosp. poslanec za dolenska mesta in trge ni bil pooblaščen niti od tovariša dra. Gregorca, niti od tovariša Spinčiča, niti z moje strani, da stori znano izjavo, katero je storil v svojem govoru dne 12. t. m. (januarija). Nadalje moram stvarno popraviti, da smo mi trije tudi zastopniki slovenskega naroda, za katerega srečo, prosveto in napredovanje smo isto tako zavzeti, kakor za ono Hrvatov.“

Torej niti Laginja, niti Spinčič, niti Gregorec niso pooblastili prof. Šukljeja, da se tako izjavi, kakor je storil dne 12. januarja. Za Laginjo in Spinčiča bo morda kdo rekel, da nista slovenska poslanca. Res, ni jeden ni drugi ni Slovenec, nego Hrvat sta po rodu in po vzgoji, a ona sta slovenska poslanca, to je, ona zastopata razen Hrvatov tudi Slovence in sicer jeden zapadni, drugi iztočni okrajev. Tega ne more nihče zanikati. Ona, zlasti Spinčič, kateri je delj časa v državnem zboru nego dr. Laginja, pripoznana sta bila, kakor smo se mogli povse verodostojno obvestiti, kot slovenska poslanca tudi od drugih slovenskih poslancev, bila sta pozvana v njih sestanke in seje, prihajala sta k njim ter tam sodelovala, časih sta bila tudi od dotičnih načelnikov povabljeni. Da bi se bila glede rečene politične izjave prof. Šukljeja sporazumela vsa skupina slovenskih poslancev, o tem niti govora ni kajti radi tega ni bila niti seja sklicana, niti kakov shod, ker o tem sploh ni bilo niti govora, kamo li sporazumljenja. Niti o tem ne more biti govora, da bi jima bila prej znana vsaj v e č i n o m a vsebina politične izjave Šukljejeve, ker jima sam gosp. Šuklje o tem ničesar priobčil ni. Kakor se razvidi iz zadnjih besedi ukrepa „slovenskih poslancev“, priobčil je bil Šuklje drugim slovenskim poslancem samo večji del svoje izjave, tej dvojici pa niti tega ne. Bržkone je vedel,

zakaj ne; in bržkone računal, da bodeta ona dva na njegovo izjavo molčala; potem pa, da se bode pozneje reklo, da je to izjavil tudi v sporazumljeni ž njima, ker sta tudi ona slovenska poslanca in ker je govoril v sporazumljeni z vso skupino slovenskih poslancev. Ko se je pa v tem svojem računu prevaril, potem je seveda moral sklicati „slovenske poslance“, da na k n a d n o odobre njegovo politično izjavo; — a niti Laginje niti Spičiča niso pozvali; zdaj se je našlo, da ona nista slovenska poslanca, kakor sta bila do tedaj ali vsaj do prve izjave. Ta dva torej, če prav sta tudi slovenska poslanca, nista mogla sodelovati pri ukrepu „slovenskih poslancev“ kateri so naknadno odobrili izjavo prof. Šukljeja.

Toda niti dr. Gregorec ni pooblastil posl. Šukljeja, da se izjavi tako, kakor se je izjavil dne 12. januarja. To je trdil dr. Laginja v pričo dra. Gregorca v javni seji, a dr. Gregorec ni temu oporekal. Torej v najprej ni dr. Gregorec odobril politične izjave prof. Šukljeja. Jeli morebiti pozneje? Jeli sodeloval pri dotičnem ukrepu „slovenskih poslancev“, zanj glasoval? Tega ne vemo. Kar pa vemo je to: Dr. Gregorec, ne samo da ni odobral govora prof. Šukljeja dne 12. januarja, nego on se je tudi neposredno po njem silno jezil, da se je storila takšna izjava, jezil se, kakor bi hotel skočiti iz kože, jezil, kakor nihče drugi, in rekel, da treba podati protiizjavo, da tega ni smeti molče prezreti. Ko se je nekoliko umiril, drugi ali tretji dan, tedaj je rekel, da se bode oglašil za stvarni popravek ali pa naprosil dr. Laginjo, za katerega je vedel, da ima govoriti, naj poda protiizjavo tudi v njegovem imeni. Dr. Laginja jo je podal in trdil, da prof. Šuklje dne 12. januarja ni govoril niti v imeni dra. Gregorca. Zdaj: ali je dr. Gregorec ostal pri svojem mnenju po govoru prof. Šukljeja dne 12. januarja in tudi pozneje ni odobril tega govora, ali pa je v osmih dneh, od 12. do 19. januarja, premenil diametralno svoje mnenje. Razen tega dvojega je samo še jedno mogoče, in to je, da je zatajil prvotno svoje mnenje, da je po sili odobril ukrep in da se je udal terorizmu, katerega prof. Šuklje, sodeč vedno po sebi, drugim očita. Bržkone zgodilo se je poslednje. Neki drugi slovenski po-

slanec tožil je radi razcepljenosti slovenskih poslancev po 19. januarjem ter je rekel: da bode popustil vse in odložil mandat ako pojde tako dalje, da so „slovenski poslanci“ morali storiti tisti ukrep, ker trde češki velikaši, ki občujejo z najvišjimi krogi, da jih zmatrajo tam za panslaviste. Torej s „panslavizmom“ se je teroriziralo slovenske poslance: kadar že drugo nič ne pomore zaustaviti delovanje slovenskih poslancev, tedaj se jim veli: tako morate ravnati, makari tudi proti svojemu prepričanju, ako nečete, da Vas i n a d a l j e zmatrajo za „panslaviste“. In še nekaj drugega rekel je oni drugi slovenski poslanec v sveti svoji jezi: pustil bodem vse in šel domov, ker tukaj mi nimamo iskati osobnih koncesij, ampak narodna prava, ker nismo tukaj zase, nego za narod! Naj tudi oni dotičnik dobi višjo službo, kaj nam to koristi! Navzlic temu moral bo plesati, kakor mu bodo drugi velevali, narodna prava pa bodo „na vrbi svirala“.

To razsvetljuje morda bolj nego vse drugo ravnanje „slovenskih poslancev“, bolje rečeno ravnanje prof. Šukljeja. (Dalje prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji 15. junija.

Gospodska zbornica sešla se je danes za kratko sejo ter v naglici in z znano, zanjo prekaristično ravnodušnostjo brez vsakeršne razprave vsprejela nekatere zakonske predloge.

Začetkom seje naznani podpredsednik knez Schönburg, da se je konstituiral gospodske zbornice valutni odsek in da se je jeden član tega odseka že odpovedal.

Sekcijski načelnik Inama-Sternegg nasvetuje, da se namestna volitev postavi na dnevni red današnji seji.

Grof Montecuccoli poroča o zakonskem predlogu gledé borznega davka in glede plačevanja kolkovine za inozemske delnice, zadolžnice in rente.

Zbornica vsprejme oba predloga v drugem in tretjem čitanju.

Baron Cziedik poroča o vladni predlogi gledé Dunajskih prometnih naprav, povdarja njih gospodarski in strateški pomen ter priporoča, da zbornica vsprejme predlogo.

LISTEK.

Raška dolina in Škocijanski most.

Clovek bi skoraj ne verjel, da se nahajajo na Krajskem čudovito lepi in presenetljivo veličanski kraji, o katerih še v naših dnevih, ko se toliko potuje in toliko turistuje, večina omikancev niti pojma nima. Lepa Gorenjska je pač širšemu krogu dobro znana; obiskuje se n. pr. Savica, Peričnik, vražji most, prirodni most blizu izvira Bistrice itd. Prav malo, ali vsaj ne zadosti znana pa so kraška čudesa na Notranjskem, četudi imajo tamošnji kraji uprav tako dobro železniško zvezo, kot gorenjska stran. Tem malo znanim in malo obiskanim krajem moramo prištevati v prvi vrsti Raško dolino pri Rakeku in tamošnja dva natorna mosta. Celó najglasovitejši Ljubljanski turist, ki je bil že 25krat na Triglavu, moral je priznavati, da še ni bil v Raški dolini!

Pa saj ni čudo, če pomislimo, da niti slutni preiskovalec kraških jam, dr. Adolf Schmidl, ki je obiskal l. 1850 Raško dolino in Škocijanski most,

ni slišal nič o udrtinah pri izviru Raka in o drugem natornem mostu. Niti jeden izmej starejših opisovalcev kraških jam, ne izvzemši Valvasorja in Nagla, ne omenja teh udrtin in tega „drugega mosta.“ Še le ko so l. 1853 delali železnico iz Rakeka proti Postojini, razširili so železniški inženjerji vest o teh čudesih Raške doline. Septembra meseca omenjenega leta prišel je dr. Schmidl drugikrat na Rakek in bil zelo iznenaden, ko je slišal še o drugem mostu v Raški dolini. Šel ga je koj gledat in tako vendar lahko v dodatku k svoji knjigi „Die Grotten und Höhlen von Adelsberg, Lueg, Planina und Laas“ opisal tudi še „Drugi skalnati most v Škocijanu pri Uncu“.

Od takrat naprej je „drugi most“ pač znan učenemu svetu in tudi najbližnjim domačinom, ali potujočemu občinstvu ostal je ta biser kranjske dežele vendar le neznan. Pisatelju teh vrstic primerilo se je še pred tremi leti, ko je v večji družbi potoval iz Cerknice v Raško dolino, da voditelj ni mogel najti omenjenih udrtin in „drugega mosta“. Upam torej, da ustrezem potujočemu občinstvu, ako nekoliko natančneje opišem Raško dolino in mu razkrijem tamošnja podzemeljska čudesa ter tako morda

nekoliko pripomorem, da bodo turisti bolj pogostoma obiskovali ono strahovito samoto pri Rakeku.

Od postaje Rakek vodi steza kakih 2100 korakov naravnost proti jugu do prve stražnice zunaj postaje, ki stoji blizu tam, kjer se železniška proga v nasprotno smer zavije. Od tam se gre še dobrih 600 korakov po kolovozni poti proti Selicam ter se dospe do gozdne preseke, ki drži skozi gozd kneza Windischgrätza proti jugozahodu. Po tej preseki se gre kakih 680 korakov po gozdu do mesta, kjer se odcepi vožna pot na desno stran (proti zahodu) in kjer je na specialni karti zaznamovana nadmorska višina 506 metrov. Še malo korakov dalje in koj pridemo do okrogle planotice, kjer se nahajajo omenjene udrtnine in „drugi most“ s slikovitimi scenariji.

Teh udrtin šteje Viljem Putick, gozdnonadzorni adjunkt in najbolji poznavlec kraških votlin, šest, specialna karta ima pa samo štiri zaznamovane. Tista, do katere nas pot najpoprej pripelje, je najzanimivejša. Z njenega severnega roba se uživa razgled čez „drugi most.“ To je kaj ličen prirodni lok, ki je še obvisel nad sosednjo udrtno, vse drugo se je že pred stoletji sesedlo. Most je kakih 30 m

Zbornica vsprejme predlogo brez debate v drugem in tretjem branji.

Baron Pusswald poroča o vladni predlogi glede draginjskih priklad državnim uradnikom in nasvetuje, da gospodska zbornica ne pritrdi ukrepu poslanske zbornice, ki je bila za draginjske priklade določila jeden milijon gld, nego da dovoli v to svrbo po zmislu vladne predloge samo pol milijona gold.

Zbornica vsprejme to predlogo brez razprave v drugem in tretjem čitanji.

Prihodnjo sejo določilo bode predsedstvo o svojem času.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. junija.

Iz državnega zbora.

Valutni odsek vsprejel je včeraj po daljši razpravi § 1. zakona o novi veljavi, s katerem se določa, da bodi nova veljava zlata. Ta beseda, katero so hoteli levičarji in Poljaki nadomestiti z drugo, z besedo kronska veljava, bila je povod, da je finančni minister stavil kabinetno vprašanje, vsled česar so vsi poboljševalci umaknili svoje predloge. Stvar, za katero se je šlo, je načelno jako važna. Z mnogih strani se je dokazovalo, da vlada s svojimi predlogami prav za prav ne bode uvedla zlate veljave, ampak tako zvano švepavo veljavo in sicer zatagadelj, ker bomo imeli razen zlatega denarja tudi jako mnogo srebrnega. Minister ni nasprotniških trditev ovrget; prisilil je, da so poslanci glasovali za vladno predlogo, prepričal pa ni nikogar. Minister je rekel, če se odpravi izraz „zlata veljava“ da ne bode verjelo inozemstvo, da imamo resne namene, a ugovarjalo se mu je, da nima dokazov za svojo trditev, sicer pa da inozemstvo ni slepo nego vidi dobro, da takšna „zlata veljava“ kakeršno bomo dobili, je podobna menici, katere ne bomo mogli v dan prezentacije poplačati. Najbolj zanimiv je bil govor posl. Kaizla, ki je odločen zagovornik zlate veljave, pase je navzlic temu isto tako odločno protivil, da se nova veljava imenuje tudi v zakonu zlata veljava, čeprav to nikakor ne bo. Njemu se vidi to nevarno tembolj ker je minister sam izjavil se, da je za sedaj našo veljavo določiti, da pa se bode še le v prihodnosti — kdaj, tega ni povedal — fiktivno upeljala. — Vsled kabinetnega vprašanja, katero je stavil finančni minister primoran je bil posl. Plener izjati se, zakaj bodo glasovali on in tovariši za vladno predlogo navzlic temu, da so se ji prej protivili. Rekel je, da bi glasovali za vladno predlogo, čeprav bi minister, ne bil stavil kabinetnega vprašanja, da pa tega glasovanja ni zmatrati za izraz zaupanja. — O § 1. tega zakona glasovalo se je poimenoma in je vladni predlog obveljal z 29 proti 11 glasom, dočim so bili vsi drugi predlogi odklonjeni.

Nemške agitacije.

Nemških liberalcev vznemirjenost se še vedno ni podela, ker se pa parlamentarni zastopniki vznemirjenih volilcev nič kaj ne upajo stopiti pred Taaffea in kategorično zahtevati, da naj imenuje samo takšne uradnike, kateri so prisegli na levičarski evangelij, in ker dobro vedo, da ni moči ujeti grofa Taaffea v nikakršne zanke, hočejo sklicati shod liberalnih volilcev vseh notranje-avstrijskih dežel. Poslanca Dumreicher in dr. Steinwender sta se že izrekla za tak shod. Ako bode torej dobili iz „raja“ kaj denarjev za železniško vožnjo, utegnemo v Gradci ali Celovci doživeti prav nedolžno demonstracijo.

Razpust mestnega zbora Zagrebškega.

Tudi „Agr. Tagbl.“ potrди zadnjo „Obzorjevo“ vest o razpustu mestnega zastopa. Kot vladna ko-

misarja imenujeta se sekcijski svetnik Mošinski in Nikola gl. Czernkovich. Za vzrok razpustu navaja se zastopovo ravnanje glede predstavljanja hrvatskih municipij pred kraljem v Budimpešti. Vlada namerava razpisati v kratkem nove volitve, ker se za gotovo nadeja, da bode dobila večino.

Vnanje države.

Francozje in Slovani.

Zanimanje Francozov za Slovane se širi v vedno daljše kroge. Skupina odličnih francoskih politikov in časnikarjev prevzela je te dni časnik „Gazette Diplomatique“, da v njem podpira vzajemnost francoško-slovansko. Kot glavno točko naglašja prva številka nove izdaje, obsežajoča 16 strani, v članku, ki razpravlja program lista, simpatije mej Francijo in slovanstvom, katere bode gojil novi list. V drugem članku zagovarja federalistično obliko Avstrije in pobija Slovanom sovražni dualizem. Tudi o zadnjih hrvatskih volitvah ima obširnejši dopis. Do zdaj so se Francozi le malo brigali za slovanski svet, to pa se je v zadnjem času spremenilo. Zbližanje Francije in Rusije napotilo je prvo, da se je začela živahneje zanimati tudi za ostalo slovanstvo.

Škandal v italijanski zbornici.

Predsinocnim zaustavila je italijanska zbornica svoje zasedanje na nedoločen čas, to je, končala je zasedanje, da jo more vlada čim prej razpustiti. Pred razhodom oglašil se je zloglasni Imbriani in vprašal, iz katerih razlogov ni dobil odgovora na svoji interpelaciji glede potovanja kralja Umberta v Potsdam in glede imenovanja afriškega morilca Baldissera za generallajtenanta. Potovanje kraljevo v Potsdam je ponižanje. — Po tej besedi rekel je predsednik: Spoštovani Imbriani, o tej reči nimate vi soditi. To je Imbrianija silno razburilo: Kaj? — kričal je. — Jaz nimam o tej reči soditi? Jaz sem tu kot zastopnik italijanskega naroda, iz katerega kože ste vi doslej jermama razali. Politika trojne zveze, s katero ste doslej strahovali Italijo, ta je hudodelstvo. Kraljevski dvojici, katera hoče s svojim potovanjem v Potsdam kronati to sramoto, želim, da si na potu noge zlomi. — Po teh besedah nastal je v zbornici siln krič in vik, poslanci kričali so vsi vprek in le z veliko silo mogel je predsednik priti do besede. Rekel je: Gotovo govorim v imenu vseh lojalnih poslancev, če želim kraljevski dvojici srečen pot. — Zbornica se je na to razšla.

Volitve v Belgiji.

Torek je bil za Belgijo velevažen dan, zakaj ta dan vršile so se splošne volitve v narodno zbornico in v senat, katerima bode zadača, izvršiti revizijo ustave. V Belgiji so štiri stranke: klerikalna, liberalna, napredna in socijalistiška; peta stranka, narodna vlamška, nima toliko veljave, da bi zamogla stopiti samostalno v volilsko borbo. Liberalna stranka združila se je pri teh volitvah skoro v vseh večjih in nevarnejših krajih z napredno in socijalistiško, sicer bi bili klerikalci dobili dvetretjinsko večino in gotovo za celo vrsto let onemogočili toli potrebno revizijo ustave. Prav vsled tega zmagali so združeni protiklerikalci v tolikih volilnih okrajih, da ima klerikalna stranka v poslanski zbornici kvečjemu kakih 40 glasov večine, v senatu pa 25 glasov. Volilna borba je bila, kakor je pri belgijskih razmerah pač umevno, v mnogih krajih jako srdita in po nekod primerili so se tudi resni izgredi, tako, da je moralo vojaštvo razgnati upornike. V Antwerpenu prouzročil je urednik nekega klerikalnega lista vse izgrede, ker je mej prepevajoče volilce ustrelil z revolverjem, v Ostendu pa je klerikalen agitator z nožem zabodel liberalnega volilca. Pomen tega izida volitev karakterizuje glasilo klerikalne večine z besedami: Včeraj se je v Belgiji vpeljala splošna volilna pravica. — To je namreč glavna tirjatev naprednih strank.

Iz te prve udrtine pridemo ob zahodni strani skozi nizek predor v drugo manjšo udrtino, ki je na vzhodni strani precej položna, tako da bi se človek upal po njej navzgor splezati in bržkone staravno todi plezala l. 1852 ona dva predrzna lovca, katera omenja dr. Schmidl v svojem opisu „drugega mosta“. V tej drugi udrtini se pride čez brv z zahodne na vzhodno stran potoka in se koraka potem prav lahko do drugega predora. Jedva prilezemo skozi ta, dospemo v tretjo, najboljširnejšo udrtino, čez katero se oboka v smelem loku „drugi most“. Ta udrtina je 76 m dolga, 23 m široka in 42 m globoka. W. Putick trdi, da je brezdn pod „drugim mostom“ 55 m globoko (Adelsberg, seine Gotte und Umgebung, 1892, str. 56).

Pogled iz globočine navzgor na ta most je neizrecno romantičen in se ne da primerjati z nobenim drugim. Ta most je dr. Schmidla tako očaral, da piše o njem doslovno: „Očividno je, da toliko hvaljeni Škocijski most ne more tekmoovati s tem „drugim“ mostom. Prvi namreč se ne more imenovati uprav most, nego bolje „orjaški predor“, ker v tem slučaju je cela gora predrta in koraka se čez gorsko gromado, ne da bi kdo opazil, da hodi čez most

Dopisi.

S Pivke dne 14. junija. [Izv. dop.] (Ogenj in gasilno društvo.) V zadnjih treh tednih imeli smo priliko dvakrat videti, kako izborno je izvežbano Zagorsko gasilno društvo. Dne 23. maja začelo je namreč goreti ob 9. uri zvečer v skrajni pivški vasi, v Koritnicah. Ker leži vas bolj proti gozdu ter je od družih selišč precej oddaljena, menili smo, da ne bo pomoč od nikjer. Toda komaj po pretekli pol uri zaslísal se je rog gasilnega društva iz Zagorja. Dasi je Zagorje od Koritnic poldrugo uro hoda oddaljeno, bilo je šestnajst ognjegascv z brizgalnico po bliskovo opravljenih ter so bili s svojim podnačelnikom v pol uri že na lici mesta. Dvanajst družih ognjegascv prišlo je peš po bližnji poti. Podnačelnik g. M. Fatur je takoj uvidel, da preti sosednim poslopjem velika nevarnost. Dal je potrebne ukaze in brizgalnica začela je svoje delovanje. Takoj so se osule ogromne količine vode na sosedne hiše. Potem so se spravili gasilci na goreče poslopje. Stalo jih je mnogo truda predno so je pogasili, kajti poslopje bilo je precej obširno, društvo pa, ki deluje še le dobro leto, nima še vsega potrebnega orodja, zlasti pa mu primankuje cevi. Vender pa smo videli, da je moštvo izvrstno v svojem poslu izvežbano. — Drugi požar bil je dne 12. t. m. tudi v Koritnicah. Gorel je hlev posestnika J. Knafelca. Tudi pri tej priliki so gasilci pokazali, da umejo dobro svoj posel. Ker je bila voda v bližini, bil je ogenj kmalu odušen. Mlado gasilno društvo bilo je sedaj tretjič v ognji ter pri vsakem pokazalo pravo pivško vstrajnost. Veselilo nas je videti, da vsak posameznik takoj ve, kaj mu je storiti in je vsakateri na svojem mestu. Le tako naprej! Ako se bode vedno tako držali svojih dolžnostij kot doslej, tedaj gotovo ne bodo blagi dobrotniki tu kakor v okolici mudili, podpirati vas z vsemi močmi!

Drug dopisnik še posebe o tem piše: Tihemu vremenu in pridnemu mlademu Zagorskemu gasilnemu društvu se je zahvaliti, da ni nobeden pot več zgorelo, nego jedno poslopje. Zdaj so imeli pač dvakrat priliko vsi oni, ki nočejo niti z vinarjem društvu pripomoči, prepričati se, koliko je vredno v sili gasilno društvo. Žalibog, da se naše mlado društvo s tako vrlimi udi ne more razviti popolno, kajti vsled ubošva mu manka še mnogo gasilnega orodja, in nikakor še ne kaže, da bi kaj kmalo opomoglo si, kajti celo sosedne občine, katerih imetje v prvi vrsti društvu varuje, nočejo vzlic ponižnim prošnjam društvu ničesar pripomoči. Tudi zavarovalne banke so gluhe, kadar se jih kaj prosi. In tako bode skoro moralo gasilno društvo zaspiti na veliko škodo, ako se ne najde kak dobrotnik, da bi revni zavod podprl.

Domače stvari.

— (Ekscelencije Waserja najnovejši „speech“.) Graški višjesodni svetnik dr. pl. Pflügl, kateri bi bil, da je šlo po volji predsednika viteza Waserja, postal to, kar dvorni svetnik Abram, dobil je „post hoc“ red železne krone. In ko se je to zgodilo zadnjo sredo v seji visokega sodišča, imel je predsednik vitez Waser zopet zaželjeno priliko, da je ob jednom, ko je čestital dr. pl. Pflüglu

dolg in skoraj skozi in skozi enakomerno po 4 m širok, površje mu je neravno, skalnato in z drevjem redko porašeno. Čez most vodi steza, ki ni nevarna, vender ne svetujemo omočevim ljudem po njej hoditi. Pod skalnatim obokom se lepo vidi, kako teče Rak skozi najgorenjo udrtino, dalje pod mostom in se izgublja pod skalo, na kateri opazujemo ta prizor.

Kdor pa hoče vse to natančneje ogledati si, treba da gre nekoliko nazaj do redaste poti, ki vodi od poprej omenjene planotice k prvi udrtini navzdol. Kakih 35 m pod planotico pride se do vode, ki se proti vzhodu vije in izgublja v temen predor. Visoko gori na desni vidi se oknu podoben predur, skozi katerega padajo solnčni žarki doli v strahoviti prepad. Če smemo zaupati opisu dr. Schmidla (o. c. pg. 308), stala je tu doli nekdaž žaga za deske, h kateri so zelo težavno spuščali rekle, še težavnejše pa nazaj gori spravljali deske. In da bi primitivna žaga ne trpela mnoge škode, so njeno streho tako priredili, da so je o preteči povodnji lahko sneli in v narnost spravili. Kljub temu dandanašnji dan ni niti duba ne sluha o tej žagi: vse je povodenj razdelala in odnesla.

in da šumi pod njegovimi nogami voda. Ta drugi most pa je v pravem pomenu besede jeden sam, zelo smel lok, kakeršnega more le natora sezidati, in vender v vseh svojih dimenzijah tako vitek, rekel bi tako rahlo-krasen, da se bode masikdo obotavljal svojo nogo nanj potožiti, boječ se, ali se ne bode zrušil nad strahovitim prepadom?

Večji del udrtine je na drugi strani mostu. Tu se opazi tik vode doli na levi strani uhod k stranski votlini. Kmalu potem pridemo do brvi, ki nas vodi čez šumeči potok zopet na zahodni breg Raka. Tu zijata pred nami dve votlini: iz desne prihaja voda, ki je odtok Cerknškega jezera, leva pa je z lesenimi vrati zaprta. Desna votlina se imenuje „Princ Hugova okapnica“, po kateri se pride lahko 1000 m navzgor proti Cerknškemu jezeru, toda le na čolnih. Druga, mnogo zanimivejša pa je „Princesinje Kristijane okapnica“, ki ima tako lepe kapnike, da jo je moral njen lastnik, knez Windischgrätz, zapreti dati, da zabrani barbarično poškodovanje teh snežnobelih vodnih stvoritev.

Iz te omenjene okapnice povrniti se nam je zopet na planotico nad udrtinami. Drzen skaloplezec spusti se lahko tudi k zadnjemu izviru Raka

na tem odlikovanji, govoril tudi nekoliko v stran in skozi okno. Govor, katerega so točno in hitro razglasili levičarski listi, je do pičice takšen, kakršni so vsi govori male Graške ekscelencije in mi bi ne bili črhnili o tem „speechu“ niti besedice, da ni vitez Waser mej drugimi izbornimi lastnostmi dr. Pflügla naglašal tudi njega „politični indiferentizem“. V tem oziru se je pa ekscelencija Waser jako motil. Višjesodni svetnik dr. Pflügl nikakor ni politično indiferenten mož, prav narobe — za časa svojega službovanja na slovenskem Štajerji pokazal je večkrat, da je odločen in neustrašen privrženec tiste stranke, katero podpira tudi vitez Waser. Politični indiferentizem je v izvestnih okoliščinah sicer lepa lastnost, zlasti za sodnega uradnika, ali dru. Pflüglu ni bila nikdar izven urada znana, prav tako ne, kakor ni njegovemu protektorju vitez Waserju znana drugače, kakor po imeni. Kar je torej govoril predsednik vitez Waser, ki izven urada najbolj politikuje mej vsemi avstrijskimi sodniki, ni imelo drugega namena, kakor povzdigovati lastnost, katero baje ima nemški protegé, a češ, da take lastnosti nima novoimenovani ministerijalni svetnik Abram. Kako že pravijo? „Man kennt die Absicht und wird — nicht verstimmt.“

— (Včerašnje procesije sv. Rešnjega telesa) motil je v nekoliko dež a vender so se izvršile po navadnem vzporedju. Trnovske procesije udeležil se je kot zastopnik patrona (mestne občine) župan g. Grasselli. Procesije pri sv. Petru udeležilo se je iz podžup posebno iz Bizovika, Štepanje vasi itd. mnogo kmetiskih žena in deklet v narodni noši, zlasti v pečah. Nekaj novega je bil krasni altar, katerega je na svoje troške v jako ukusnem slogu dal postaviti pred svojo hišo gosp. Ivan Prdan. V stolni cerkvi vodil je spreved gospod knezoškof dr. Missia. Vojaštvo ni bilo zaradi slabega vremena nastavljeno na Kongresnem trgu, pač pa so častniki na čelu jim fml. Schilhawsky pričakovali procesijo pri altari pred mestnim magistratom. Procesije so se udeležili načelniki deželne vlade, (deželnega predsednika barona Winklerja ni bilo, ker je bolehen), finančnega ravnateljstva, deželnega sodišča, državnega pravdnštva, pošte, profesorji in učitelji, deželni glavar g. Detela, z deželnima odbornikoma gg. dr. Vošnjakom in dr. Papežem, kupčijske zbornice predsednik g. Prdan in podpredsednik gosp. Klein, župan g. Grasselli z mestnimi odborniki in magistratni uradniki. Petje gg. bogoslovcev pod vodstvom o. Hugolina Sattnerja bilo je umetniško dovršeno. Red bil je vseskozi izboren; navzlic velikanski udeležbi ni bilo nikakršne nezgode niti nerednosti.

— (Iz odbora političnega društva „Edinost“ v Trstu.) V zadnji seji se je odbor konstituiral nastopno: 1. Podpredsednik je g. Ivan Goriup, 2. podpredsednik g. dr. Gustav Gregorin; tajnik g. Anton Škabar. Ker se je gosp. Ivan Nabergoj odpovedal na časti odbornika, stopil je na njega mesto namestnik g. Škabar. Za Škabro odločil je žreb mej onimi namestniki, ki so dobili pri obnem zboru po 59 glasov. V tej seji je odbor sklenil, da bodo od 1. julija naprej manj imoviti člani društva „Edinost“ dobivali list „Edinost“ po znižani ceni 5 gld.

— (Osebne vesti.) Vadnični učitelj na učiteljski v Mariboru gosp. Ivan Levitschnigg

imenovan je glavnim učiteljem na tem zavodu. — V Ljutomeru nastanil se je kot zdravnik gosp. dr. Josip Rakež, vri narodnjak. — Učitelj gosp. J. Ferlan v Zalemlogu premeščen je iz službenih ozirov na jednorazrednico v Tujnicah. — Na deželni poljedeljski šoli na Grmu dlje časa kot suplent poslujoči učitelj g. J. Černe nastopil je zopet svoje učiteljsko mesto na Vrhniki. — Inžener gosp. G. Levi imenovan je višjim inženjerjem in stavbinski pristav g. L. Scholz inženjerjem pri drž. stavb. uradu za Primorsko. — Kancelist okrajnega sodišča v Ptui g. Alojzij Tosch imenovan je kancelistom sodnega dvora v Celji. Premeščena sta okrajnega sodišča kancelista gosp. H. Kersche iz Brežic v Ptuj in g. Fr. Urbič iz Loža v Brežice.

— (Izlet „Pisateljskega društva“.) V nedeljo popoldne ob 1 uri in 19 min. odpeljejo se izletniki s poštanim vlakom in pridejo okolo 3. ure na Rakek. Tam se jim pridružijo Postojinci, ki so za ta izlet zelo uneti, in potem odidejo skupno k „drugemu mostu.“ V gozdu bode prosta zabava s petjem in izletniki se vrnejo proti večeru zopet na Rakek, kjer bode za večerjo preskrbljeno. Še jedenkrat opozarjamo, da je izlet prav lahek in torej posebno za dame ugoden.

— (Glasbene Matice) pevski zbor priredi v nedeljo dne 3. julija t. l. izlet na Bled in si naroči v ta namen poseben vlak, ki bode odšel iz Ljubljane jutraj ob 6. uri in se vrnil iz Lesec zvečer ob 9. uri. K temu izletu povabljeni so poleg društvenih članov tudi sicer prijatelji „Glasbene Matice“ in petja. Iz posebne prijaznosti bodeta razprodajala legitimacije za vožnjo trgovca gospoda Friderik Soss in Fran Petrič. — Vse drugo bomo poročali pozneje.

— (Sokolski večer) v spomin Franu Levstiku bode jutri soboto na vrtu restavracije g. Ferlinca „pri Zvezdi“, ker se je moral preložiti zaradi neugodnega vremena. Sodeloval bode iz prijaznosti večji oddelek pevskega društva „Ljubljana“. Začetek je ob 8. uri zvečer.

— (Glavna tarifa za blago na c. kr. avstr. drž. železnicah.) V založbi c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaji izšla bo s 1. julijem 1892 tretja izdaja glavne tarife za blago na c. kr. državnih železnicah. V tej novi izdaji navedene bodo vse tarife in dostavki do konca junija 1892 in ob enem obsejala bode ta izdaja tudi že nove, z dnem 1. julija 1892 vpeljane tarife. Letna naročnina za vse tri snopiče s skupnim zvezkom in dostavki vred znaša pri brezplačni pošiljki 24 gld.; naroča se pa lahko tudi poluletno ali na posamezne snopiče.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 5. do 11. junija 1892. Novorojencev je bilo 19 ($= 32.2\%$), mrtvorojenec 1, umrlih 17 ($= 27.1\%$), mej njimi za jetiko 2, za različnimi boleznimi 14. Mej umrlimi bila sta tujca 2 ($= 12.5\%$), iz zavodov 4 ($= 25\%$). Obolela je jedna osoba za ošpicami.

— (Občina Gorenja Šiška) izločila se je, kar se tiče naznanila ognja raz Grad, prostovoljno iz pomerija Ljubljanskega mesta in sicer zategadelj, ker sta v bližini, namreč v Št. Vidu in Spodnji Šiški, gasilni društvi, kateri prideta v slučaj nesreče na pomoč.

— (Občinske volitve v Novem mestu,) o katerih smo že večkrat pisali, vršile se

bodo bodoči teden in sicer v sredo 22. t. m. za tretji razred, v četrtek 23. t. m. jutraj za drugi razred, popoldne istega dne pa za prvi razred.

— (Občinska volitev.) V Čekovniku v Logaškem okraji bil je voljen županom posestnik g. Anton Rupnik, občinskima svetovalcema pa posestnika g. Jan. Šinkovec iz Bele in Lor. Rupnik iz Čekovnika.

— (Celjski „Germanenbund“) priredil je dne 11. t. m. shod v hotelu „Pri zlatem levu“, na katerem shodu je imel glavno besedo nemški „schriftleiter“ Sedlak iz Brucka. Da je mož pristen potomec starih Germanov iz Tevtoburških gozdov, to kaže njegovo pragermansko ime. Ne menili bi se za počenje tega obskurnega „schriftleiterja“, da ni v svojem govoru o nepotrebnosti tujih besed v nemškem jeziku se izrazil, da je tujke upotrebljevati le v jezikih, revnih na izrazih, kakor se to godi v Slovincih, ki nemške besede presukavajo v slovenske, Germanski Sedlak naj trebi tujke iz nemškega jezika kolikor mu drago, to veselje mu prepuščamo prav radi, nas Slovencev pa naj ne hodi iz nemškega Brucka izzivati v Celje na slovenska tla, katerih niti on niti ves njegov „Germanenbund“ ne bode spremenil v nemška. Kar pa se dostaje njegovega čenčanja v stvarnem oziru, reči moramo, da se nam vidi preveč bedasto, da bi odgovarjali.

— (Čudna rešitev.) Na železniški progi mej Beljakom in Mariborom blizu postaje Grabštajn sedel je pretekli teden majhen otrok na železniškem tiru, ko je pridrdral sekundarni vlak. Po srečnem čudovitem naključju ostal je otrok nepoškodovan, akopram je vlak vozil preko njega.

— (Znamenit gost.) Veliki knez Peter, netjak ruskega carja, pripeljal se je predvčerašnjim s svojo obitelji in velikim spremstvom v Gleichenberške toplice na Štajerskem ter namerava ostati tu delj časa. Soproga njegova, velika kneginja Milica, je hči črnogorskega kneza Nikole.

— (Živinska razstava) bode 25. t. m. v Solčavi na Spodnjem Štajerskem. Namen razstave je spodbujati živinorejce k umni živinoreji. Za lepo ovčjo, govejo in konjsko živino odločila je kmetijska družba v Gradci darila v znesku 150 gld. Okrajni zastop Gorobjegrajski in občina Solčavska pa sta darovala v jednako svrbo vsak po 50 gld.

— (Razpisane službe.) Na trirazredni ljudski šoli v Lembahu v Mariborskem okraji je razpisana služba nadučitelja. Prosilci morajo znati pomočno poučevati v veronauku. Prošnje do konca junija krajnemu šolskemu svetu v Lembahu. — Na ljudski šoli na Gomilskem v Vranskem okraji je razpisano podučiteljsko mesto. Prošnje do dne 30. junija pri krajnem šolskem svetu na Gomilskem.

— (Veselica „Slov. pevskega društva“ in „Sokola“ v Trstu,) ki sta jo priredila preteklo nedeljo na prostranem in lepo okrašenem vrtu „Mondo nuovo“, zbrala je mnogo slovenskega občinstva. Pevski in telovadni del vsporeda izvršila sta se prav točno. Peli sta se dve slovenski, dve hrvatski in jedna češka skladba. V javni telovadbi pokazali so člani „Sokola“, kako marljivo se goji poslednji čas telovadba v društvu. Pevcem in telovadcem izrekalo je občinstvo z burnim odobravanjem svojo zadovoljnost.

na zahodni strani tu omenjenih udrtin. Tu najde mogočno steno, na čije podnožji priteka Rak iz ozke votline. Stena je tako razpokana, da so ljudje napravili po teh razpokah steze, po katerih se da za silo hoditi. Na levi in desni strani so preduhi, po katerih prihaja zrak in svetloba v votlino. Vender je nemogoče po tej votlini prodirati proti udrtinam, ker voda napolnuje ves podzemeljski hodnik. Pred to votlino je stala nekdaš Seliška žaga, ki je imela mogočen jez do uhoda k votlini. To žago pa je razdrila velikanska povodenj po zimi l. 1852 in v spomladi l. 1853 ter jej je odnesla streho četrte ure daleč navzdol po travnati dolini.

Od planotice pri udrtinah pripelje nas vožna pot čez pol ure navzdol do Škocijanskega mosta. Sprehajamo se izmenice po gozdu in čez sočnate travnike ter najedenkrat obstojimo pred velikanskim skalnatim obokom. Predor je 19 m visok in 48 m dolg. Nad njim je svod še 23 m debel, tako da se vsa skalnata gromada nad 42 m nad dolino vzdiga. Od zgorej je ta skalnat most 52 m širok in čezenj je cesta mej drevjem tako izpeljana, da od začetka niti ne opazimo, da se vozimo čez velikansk, od prirode postavljen most.

Škocijanskemu mostu se ne da daleč okoli nič sličnega primerjati. Takoimenovana „Prebiška vrata“ na severnem Češkem so sicer za 2 metra višja ali za polovico krajša. Most čez Vejo pri Veroni je sicer 50 m dolg, toda ni obokan, nego je podoben velikanski plošči, ki sloni na dveh stebrih.

Vrh Škocijanskega mostu se vidi mej grmovjem razvaline nekdanje kapelice sv. Kocijana. Ko je l. 1748 J. N. Nagel po nalogu cesarja Franca I. preiskoval „uatorne znamenitosti kranjske dežele“ (njegov rokopis hrani c. kr. dvorna knjižnica), našel je poleg kapele sv. Kocijana tudi še manjšo sv. Benedikta. Obe sta bili z zidom obdani in blizu tam je stala tudi cerkovnikova hiša. Nekoliko korakov za razvalinami odpre se krasen razgled na spodaj tekočo vodo in na votlino, v katero se končno izgublja.

Rak teče namreč skozi predor pod skalnatim mostom v velikansko udrtino. Vender se jeden del vode izgublja v ponore in pijavke že pri desnem stebri mosta. O vročjih poletjih izgine tu vsa voda, tako da se lahko po suhem gre pod mostom. Onstran mosta se nahaja 16 m dolga udrtina, po kateri voda bolj pada, nego teče, prav kakor pri Škocijanu blizu Divače. Udrtino obdajajo navpične

stene, visoko gori se vidi modro nebo, a pred nami zija v ozadi žrelo prostorne votline, v katero se izgublja Rak. Po tej votlini je mogoče še kakih 250 m dalje prodrati, toda v njej se ne nahaja nič zanimivega. Samo na levi strani gori se vidi skozi strop oknu podobno odprtino (Valvasor jo imenuje „dimniku podobno luknjo“), od katere se spušča dolg sipec (Schuttkegel) navzdol. Po tem sipcu vodi zelo strma, opolzla pot zopet navzgor do vrha mosta. Poprej so bile tam tudi nekake lesene stopnice, ki so pa sedaj segnile. Ta pot se ne more torej nikomur priporočati.

Koj potem, ko se pride na severni strani čez most navzdol, deli se cesta. Leva (dobro vzdržana) drži do železnice in dalje do Velike Kolišivke, od koder se jo lahko krene ali na Postojino ali na Planino ali pa na Unec. Najkrajša pot pa vodi naravnost proti severu zopet nazaj do postaje v Rakeku. Ta kolovozna pot vzdiga se po malem navzgor in čez pol ure pripelje nas po prijetni gozdni senci do železnice nazaj. Utisi, katere smo sprejeli v Raški dolini, so toli živi, da se ves čas ne pogovarjamo skoro o ničem drugem, nego o „skalnatih mostovih“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. junija. Če se bode grofu Taaffeu zdravje obrnilo na bolje, predstavilo se mu bode jutri načelstvo združene leve, da mu izreče svoje pomisleke radi administrativnih naredeb v korist Slovincem.

Beligrad 16. junija. Soregent general Protić umrl danes zjutraj v Brestovački banji za srčno kapjo. Pogreb se bode vršil na državne troške.

Atene 16. junija. Komisija za verifikacijo volitev predlaga, da je odobriti vse volitve. Ministerstvo podalo bode začetkom prihodnjega tedna svojo demisijo.

Dunaj 17. junija. Zdravje Taaffeovo obrnilo se toliko na bolje, da je mogel danes za nekaj ur ostaviti postelj.

Razne vesti.

* (Sklep računa o dohodkih češke deželne razstave.) Odbor deželne češke razstave imel je 12. t. m. svojo zadnjo sejo, v kateri se je predložil sklep računa. Dohodkov je bilo 1.606.592 gld., stroškov 1.594.317 gld. Posloplja, katera so se izročila brezplačno deželi v last, vredna so 571.094 gld. deželnemu kulturnemu svetu prepuščena posloplja pa so vredna 12.393 gld. Tako je bil torej tudi finančni uspeh razstave sijajen v vsakem oziru, kakor je bil sijajen in velik moralni uspeh ki ga je dosegel z razstavo narod češki.

* (Vezuv) začel je zadnji čas zopet bruhati lavo in kamenje, katero dosega deloma celo gornjo postajo železnice na žico, ki vodi do starega žrela. Poslednji čas bilo je pogosto čutiti večkratne potrese, ki pa niso naredili nikake škode. Glavno žrelo bruha že dlje časa lavo, zdaj pa se je odprlo še novo manje žrelo iz katerega se tudi izliva lava.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Odbor prvega slovenskega pevskega društva „Ljubljana“ šteje si v prijetno dolžnost Njegovi ekscelenci prevzvišenemu knezoškofu dr. Jakobu Missii za društvu velikodušno podarjeni znesek dvajset goldinarjev izreči najsrčnejšo zahvalo. (707)

V Ljubljani, dne 17. junija 1892.

Fran Tavčar,
t. č. tajnik.

Vekoslav Jenič,
t. č. predsednik.

Tuji:

16. junija.

Pri **Mallé:** Platzer, Lewy, Kaiser, Breik z Dunaja. — Stegu iz Trsta. — Schuster iz Starega trga. — Oblak iz Vipave.

Pri **Stonu:** Weiss z Dunaja. — Kratky iz Gorice. — Wortman z Reke. — Seidl, Thiemann iz Prage. — Morgenstern iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru:** Kolerich iz Trsta. — Orsetich iz Gradca. — Knific iz Vipave.

Pri **Virantu:** Krašovic iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

14. junija: Karol Kordelič čevljarjev sin, 20 dni, Florjanske ulice št. 33, atrofija.

15. junija: Elizabeta Železnik, modistinja, 32 let, Hrenove ulice št. 5, jetika. — Roza Skaberné, trgovčeva hči, 5 let, Mestni trg št. 10, bronhitis capillaris. — Urša Kren, čuvajeva vdova, 72 let, Franciškanske ulice št. 6, plućnica.

V deželni bolnici:

14. junija: Janez Gerze, delavec, 21 let, jetika. — Barbara Sornik, dninarica, 53 let, jetika. — Karol Schaffer, delavec, 68 let, plućnica.

Loterijske srečke 15. junija.
V Pragi: 53, 50, 8, 9, 39.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija	7. zjutraj	731.4 mm.	18.2° C	sl. szh.	obl.	6.00 mm.
	2. popol.	730.1 mm.	25.2° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	731.3 mm.	15.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
16. junija	7. zjutraj	731.6 mm.	14.2° C	brezv.	megla	6.30 mm.
	2. popol.	731.2 mm.	22.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	732.7 mm.	16.8° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.6° in 17.7°, za 1.2° nad in 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. junija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.70	95.60
Srebrna renta	95.40	95.30
Zlata renta	113.45	113.40
5% marcna renta	100.90	100.85
Akcije narodne banke	993.—	995.—
Kreditne akcije	318.24	318.60
London	119.40	119.40
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.50
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.55	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	110	95
Ogerska papirna renta 5%	100	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—

Uklonjena neizmerne žalosti naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da se je Bogu vsega močnemu dopadlo, preljubljeno najino hčerko

ROZO

dne 15. t. m. ob 5. uri popoldne, po mučni bolezni, v nežni starosti 4 let poklicati k sebi na oni boljši svet.

Truplo nepozabne pokojnice pokopalo se bode v petek dne 17. t. m. ob 6. uri popoldne na pokopališči pri sv. Krištofu v lastni rakvi.

V Ljubljani, dne 16. junija 1892.

(701)

Av gust in Adela Skaberné.

Mesto vsake posebne objave.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja prijatelj in znancev mej boleznijo in o smrti naše nepozabljene hčerke

Antonije Wirgler

učenke IV. razreda v Krškem,

za lepe vence in cvetlice ter za spremstvo k večnemu počitku ranjke, izrekam v imenu žalujoče rodbine vsespokupnemu Krškemu prebivalstvu najprisernejšo zahvalo.

(703)

Tomaž Wirgler

c. kr. živinozdravnik.

MAGGI JEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Ivanu Luckmannu-u. (20—29)

Komi ob jednom komptoirist

izurjen v trgovini z mešanim blagom, slovenskega in nemškega jezika zmožen, lahko takoj ustopi. — Natančneje poizve se pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (704—1)

Spretna natakara

20 let stara, z najboljšimi spričevali, išče službe na račun ali proti mesečni plači. — Ponudbe pod A. J. poste restante Ljubljana. (702—1)

Posestvo na prodaj.

V Brinjah, blizu Lesec, 1/4 ure od Loškega kolodvora, prodaja se za 5000 gld. posestvo, obstoječe iz hiše z mlinom, zraven ležega lepega vrta, s sadjem obsajenega, več njiv, dveh borštev in sreniske pravice.

Natančnejša pojasnila daje Ivan Rabič (Hôtel Basti) v Radovljici. (697—2)

Štajerska deželna zdravilnica Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličano.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno. a (478—3)

Tempeljska in Styrija slatina.

Vedno točnja polnitev v zelo močne steklenice, slavnostno glavberjevosolno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih: Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerja vdovi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah.

Tinktura za želodec

katero prireja (53—2)

lekarnar Gabrijel Piccoli

lekarna „Pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.

Ta tinktura za želodec je sredstvo, ki lahko, vender zdatno krepeča opravi prebavnih organov in pospešuje odprt život. Dr. Hager, doktor filozofije in medicine itd. itd. v Frankobrodu n. O. in prof. Knapič s. h. zapriseženi sodni kemik v Ljubljani, sta to tinkturo za želodec kemično analizovala in soglasno našla, da ni drastično sredstvo.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenicami stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 steklenic gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik. 1 steklenica stane 10 kr.

Razglas.

Podpisani okrajni cestni odbor naznanja, da bode oddajal na javni licitaciji za tri leta

tolčenje in vožnjo cestnega kamenja „gramoza“

za deželne in okrajne ceste tukajšnjega okraja, in sicer:

V ponedeljek, dne 20. junija t. l., ob 9. uri dopoldne pri gospodu načelniku Lovru Sebenikarju na Rakeku za deželni cesti Rakek-Loška meja, Rakek-Unec-Postojnska meja, za okrajne ceste Cerknica-Begunje, Grahovo-Radlje, Unec-Planina in Planina-Strmca. Potem v petek, dne 24. junija t. l., ob 9. uri dopoldne pri gospodu odborniku Ivanu Korčetu v Hotedražici za deželno cesto Rakek-Idrijska meja, in isti dan ob 3. uri popoldne pri gospodu odborniku Martinu Petriču v Dol. Logatecu za okrajno cesto Dol. Logatec-kolodvor in Dol. Logatec-Rovte.

Okrajni cestni odbor Logaški

na Rakeku, dné 14. junija 1892.

Sebenikar, načelnik.

(696—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, tuljen na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 Kr. zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Dobiva se v lekarnah.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kump; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wart; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.